

Київський Національний Університет Технології та Дизайну
Навчально-Науковий Інститут
Культури І Креативних Індустрій
Кафедра Сценічного Мистецтва І Культури

Анотація до творчого проєкту
«ЕРОТИЧНІ СНИ НАШОГО МІСТА»
Роль Григорівни за новелами Т.Малярчук

Новобранець Анна Андріївна

Здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти

Спеціальність- 026 «Сценічне мистецтво»

ОП «Акторська майстерність та продюсування»

Керівник творчого проєкту - ст.викладач. Кіно Віталій
Анатолійович

Посилання на відеофіксацію творчого проєкту:

<https://youtu.be/QjdMA14NrJM?si=7mOEtwhapQUCPmBf>

Григорівна – це персонаж новели Т.Малярчук “Aurelia aurita(медуза). Це одна з новел зі збірки «Звірослов», з яких і складається уся вистава «Еротичні сні Нашого міста» яку творче склав у єдину виставу В. А. Кіно.

Ця новела про те, як навчитися плавати, на скільки відсотків море складається з медуз, про війну, психів, про те як розвести біля дому зоопарк і чужих чоловіків. А також в ній висвітлена тема самотності і її різновиди.

Загалом дуже цікава і життєва історія з якою ми по суті стикаємося кожен день і не помічаємо комічність і в одночас абсурд , сенсів нашого існування.

Дія у виставі побудована таким чином, що у героїв є два виміри існування: реальний час дії і фантасмагоричний світ снів. Кожен існує тут і говорить одне, а потім проговорює свої справжні думки . І все що відбувається уві сні це і є ті справжні переживання героя, там і розкривається його біль, його істинні бажання. Там і є щирість.

Вперше ми бачимо Григорівну у другій сцені вистави на своєму робочому місці, яке насправді їй вже дуже остогидло.

Вона лікарка-терапевт з районної поліклініки. Поряд молода медсестра Алла, яка бісить її своєю молодістю, легкістю, тупістю і купою чоловіків (яких у Григорівни ніколи й не було бо любить єдиного, навіть якщо він і одружений, кохання більше за це!)

У Григорівни велика черга під кабінетом, яка не закінчується ніколи напевно, з'являються і різні цікаві особистості такі як Белла наприклад, яка і зачепила її своєю щирістю, бо її слова :-"А мені сниться мужчина!" - вибває Григорівну з буденності, вона ніколи нікому не зізнавалася навіть собі, що їй теж сниться мужчина і не два роки, а набагато більше.

І як ця дивна Белла прийшла до лікарні і про таке особисте каже зовсім незнайомим їй людям???

Або вона божевільна або дуже смілива жінка...

І це те що зачепило мою героїню в її першій же сцені і це та лінія яка йде крізь усю виставу. У другій сцені вона запевняє себе і

медсестру, що вона таки дійсно божевільна, ця Белла ще й таке дивне ім'я.

І надалі майже усі діалоги з Беллою її турбує лише одне питання :

- “ Я що, теж божевільна, я теж стану такою?”

На початку вистави Григорівна дуже холеричного складу темпераменту, бо кожного дня одне й те саме: ранок(дуже ранішній підйом), кава, робота на якій ці люди завжди тільки те і роблять, що скаржаться на своє самопочуття і щось від неї хочуть, а вона звичайний терапевт. Потім знову додому, єдине що її тішить інколи, це похід по магазинам і купівля гарних речей.

А загалом вона одинока жінка, зі своїми комплексами, страхами, втомою, бажаннями, які так і не реалізувалися в реальному житті, а роки йдуть, а у неї так і нікого немає, навіть тваринки ніякої не тримає, бо додому повертається тільки пізно у вечорі. А коли вона засипає то їй сниться війна: -“Допоможіть, допоможіть мені! Не залишайте мене тут, мені страшно! Візьміть мене на руки і віднесіть у безпечне місце!” Вона зізнається, і в цих словах вся правда про її почуття, в цих словах відчувається та справжня тендітна жінка яка захована за цією їжовою зовнішньою поведінкою, жінка яка все ще сподівається і прагне сильного чоловіка поряд.

Жахливі сні тільки підкреслюють внутрішні бомбардування, які вона переживає і завжди єдиний головний герой, її давній знайомий ще з інституту, колега, коханий як їй вважається, нині одружений хірург Артьом Миколайович.

Григорівна все ж таки хоче допомогти Беллі і йде до хірурга Артьома Миколайовича з запитанням, чи можна все ж таки якось їй допомогти на що він просто хотів скористатися нею, бо зазвичай він поводить себе саме так з будь-якими дівчатами, які трапляються на його шляху. І саме така його поведінка дуже болісно травмує її, бо вона ж його кохає по-справжньому і відданно, а все виявляється зовсім не так в реальності. Виявляється що все це вона нафантазувала собі і чекала ці довгі роки на нього дарма.

-“Треба хоч раз у житті змогти від чогось відмовитись, так, так те від чого ми відмовляємось робить нас сильнішими!”
Усвідомлення яке приходить під час переосмислення усієї ситуації, що трапилася в кабінеті хірурга. Після чого їй сниться сон, в якому з’являється Аліна Сергіївна, дружина хірурга, яка називає її розлучницею, хоч це ж зовсім так не так....

Григорівна наважується і посилає її далеко і надовго. Що і стає кульмінацією. Після вона починає щиро цікавитися Беллою, навіть спілкуватися про особисте. Змінюється і її зовнішній вигляд: підбори, сукня, зачіска.

І коли життя нібито наповнюється новими фарбами трапляється жахливе, в один із ранків Алла сповіщає про те, що Беллу забрали до псих.лікарні.

Григорівна безсумнівно мчить туди, спитати як же так сталося бо вона для неї вже стала нормальною. Зустрівши хірурга на курильці Григорівна вирішує усе розтавити по своїм місцям з цим хірургом і висміює його при усіх свідках які були там присутніми у той момент серед яких була і її медсистра Алла, і Григорівна знімає

йому штани, щоб показати який же він насправді жалюгідний, безхрибетний мало чого вартуючий хлопчисько.

Знову сон, знову війна, знову він який вбиває безжалю Григорівну якби вона не захищалася, це для нього не важливо, вона для нього неважлива! Усвідомлює нарешті ця жінка. І він не вартує нічого! Геть нічого! А її зізнання йому у почуттях, це лише приниження себе. Вона геть втратила свою гідність.

Це падіння і злет водночас, ніби відштовхнутися від дна, це те що відчуває героїня, звільнення від нав'язаних самою собі ж цієї любові, цих почуттів і розуміння що цей чоловік не вартує геть нічого, а ті якості якими вона його наділила в своїх закоханих мріях, усе це самообман бо він взагалі не володіє ними цей чоловік, якого вона ніби знала, а виявляється що не знає взагалі.- “ Бо справжні чоловіки так з жінками себе не поводять!”

І коли внутрішнє змінюється, то змінюється і твій зовнішній світ, і звична поведінка. Наприклад, ідучи до супермаркету це ми бачимо в наступній сцені, вона натрапляє на дивну дівчину, яка їй робить зауваження, вона реагує не так як завжди.

Просто посміхається і приймає те, що дарує їй Всесвіт і вирішує далі йти по життю саме так! З посмішкою і дозволом просто бути такою як є, приймати себе такою як є наспраді, відчувати те що відчуваєш і при цьому радіти і дякувати за все що дарує тобі це життя, людей поряд і дарувати людям надію.

Після чого звільнена і щаслива Григорівна вигулює Беллу по улюбленим магазинам і веде її до басейну купуючи абонемент на двох на найближчий рік. Знаходить подругу і внутрішню рівновагу.

Треба приймати життя таким як є, не можна впадати в крайнощі і треба вміти зізнаватися собі в своїх справжніх бажаннях. І є поряд люди які тебе зрозуміють і приймуть тебе таким який ти є насправді. Самотності не існує, існує вибір і бажання відкриватися на зустріч іншій людині без страху поразки. Віра в людей врятує світ!